

זה הדדק

زوهديرك ZO HADEREKH

גיליון 20, 22 במאי 2019

להגנת החירויות

מזכ"ל מק"י: לבנות בהקדם מערך כוחות שיתמודד מול ממשלת הימין במטרה להגן על המרחב הדמוקרטי

ממשלה של קבלנים הורגת פועלים

פעילי חד"ש ומק"י הפגינו (19.5) ביבנה מול האתר בו נהרגו ארבעה פועלים בעקבות קריסת מנוף. ההפגנה, בדומה למחאות שנערכו באתרים בהם נהרגו עובדי בניין, כוונה נגד המשך ההפקרות בענף, שגבתה את חיי 20 פועלים השנה. התאונות אינן אסון טבע אלא תוצאה של מדיניות ממשלתית של העדפת רווחי הקבלנים על חייהם של העובדים, המתבטאת בחוסר תקצוב מנגנוני האכיפה ובהיעדר ענישה. בהפגנה השתתפו חה"כ עאידה תומא-סלימאן ועופר כסיף (חד"ש). דח"ל חאמד, יו"ר סיעת חד"ש בהסתדרות, אמר: "לא ייתכן שביום אחד יקפחו את חייהם ארבעה פועלי בניין כתוצאה מרשלנות פושעת של הממשלה והעומד בראשה. ב-2018 נהרגו באתרי הבנייה השונים 38 פועלים שיצאו בבוקר לעבודתם וחזרו בארונות מתים. זאת נוסף ל-3 עובדי אורח. ב-2019 נהרגו עד כה 20 פועלים (1-33 בכלל ענפי התעשייה). בנובמבר 2018 נחתם הסכם בין ההסתדרות לבין שרי האוצר, השיכון והעבודה והרווחה בנוגע להפקרות בענף הבניין, ואף הוסכם על לוחות זמנים ליישום. אך הרוב הגדול של הסעיפים אינו מיושם. המדינה פועלת בעצלתיים ובסחבת ואת המחיר משלם ציבור הפועלים".

הפגנה במוצאי שבת בתל אביב
 החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון (חד"ש) קוראת לחבריה להשתתף בהפגנה בעד הדמוקרטיה כדי להביע את עמדת השמאל העקבי הערבי-יהודי מוצ"ש, 25 במאי, 20:30, רחבת מוזיאון תל אביב

"תוצאות הבחירות מדברות בעד עצמן. המגמות הפשיסטיות והסינדיקליסטיות קיבלו הכשר מחלק בלתי-מבוטל מהציבור. הגיעה השעה להציב אלטרנטיבה פוליטית המונית" – כך אמר מזכ"ל המפלגה הקומוניסטית הישראלית (מק"י), עאדל עאמר, בסיכום ישיבת הוועד המרכזי של המפלגה שנערכה בסוף השבוע האחרון (17 ו-18 במאי)

במשך יומיים ניתחו עשרות חברות וחברי הנהגת מק"י את תוצאות הבחירות, הן ברמה הארצית והן בזו המקומית. הם הקדישו שעות ארוכות לדיון באופציות הפוליטיות העומדות בפני הקומוניסטים במאבקם באפליה, בכיבוש ובפשזם.

"המצב שנוצר מטיל עלינו אחריות גדולה", הדגיש עאמר והוסיף: "מגמות הפשיזציה ניכרות לכל. פרשנים עוסקים בנושא; אנשי אקדמיה מביעים דאגה עמוקה בעקבות המשך שלטונו של ראש הממשלה בנימין נתניהו, המנסה להציל את עורו בעקבות מקרי השוחד הרבים בהם הוא מואשם. בדרכו הימנית-קיצונית הוא הורס כל חלקה טובה שעוד נותרה כאן".

הכרחי לבנות בהקדם מערך כוחות שיתמודד עם צמצום המרחב הדמוקרטי ואף ירחיב אותו – אמר עמר והוסיף: "ההיסטוריה תשפוט אותנו לאו דווקא על האמירות, צודקות ככל שיהיו, אלא על מעשינו. זו העת למעשים".

בהתייחסו לתפקידה של המפלגה הקומוניסטית בהיערכות לקראת הבאות, הדגיש עאמר: "מתוצאות הבחירות עולה כי חד"ש נותרה הכוח הפוליטי העיקרי והמוביל בחברה הערבית ובקרב האוכלוסייה היהודית המתקרמת והדמוקרטית. זו מגמה של התחזקות הניכרת מאז הבחירות לרשויות המקומיות בנובמבר האחרון, גם בהן רשמנו הישגים נאים.

"למרות שרצינו בהמשך הרשימה המשותפת, כעת קשה להחזיר את הגלגל לאחור. יחד עם זאת, יש עם מי לדבר ויש על מה לדבר. צריך לשוב ולכנס את כל הקהלים שפגשנו במהלך מערכת הבחירות, ואת האלפים הרבים שהיו פעילים על מנת לצרפם למערכת הגורלית נגד הפשיזם".

דברים בשם אומרם

לאחר מכן כיכר ע"ש הקו-קלוקס-קלאן?

"עיריית פתח תקווה הודיעה כי כיכר המזרקה ברחוב חיים עוזר תיקרא על שם נשיא ארצות הברית דונלד טראמפ. הכיכר תיחנך בטקס חגיגי ביום העצמאות האמריקאי ב-4 ביולי".
(הודעת דובר עיריית פתח תקווה, 7.5)

ולאחר מכן התנחלות ע"ש "עליונות לבנה"?

"ראש הממשלה בנימין נתניהו אמר בפתח ישיבת הממשלה כי עם ציון שנה למעבר השגרירות האמריקאית לירושלים 'אני מבשר לכם שאיתרנו נקודה בגולן שבה יוקם יישוב על שם טראמפ, ואנחנו מתחילים את ההקמה. אני אביא את אישור היישוב לממשלה הבאה'".
(ישראל היום, 13.5)

... ומה עם מקדונלד'ס טראמפ?

"דומני שהצעתו של ראש הממשלה לקרוא יישוב ברמת הגולן על שמו של הנשיא דונלד טראמפ אינה מספיקה. אני סבור שיש להנציח את שמו של כבוד נשיא ארה"ב בכל הארץ, ולא רק בגולן, בשתי דרכים. האחת, לקרוא לכל טרמפאדה ברחבי הארץ בשם 'טרמפאדה', בהדגשת 'טרמפ'. השנייה: להוסיף לשלטי 'מקדונלד'ס' את המלה 'טרמפ'. נראה, שבעזרת חקיקה הזויה ניתן בימינו להגשים כל רעיון עוועים (כגון: חוק ההתגברות, החסינות, ההסדרה, הנורווגי, הצרפתי), והכל לתפארת מדינת ישראל".
(אלכס כהן, מכתב למערכת "הארץ", 15.5)

עם עסקת המאה בא התיאבון

"בעקבות הפרסום לפיו ארצות הברית תסכים להחלת הריבונות הישראלית על היישובים הישראליים, אומר ראש המועצה האזורית גוש עציון, שלמה נאמן: 'החלת הריבונות על שטחי יהודה ושומרון אינה עוד דבר שהוא בגדר אזעקת שווא או דרישה מגזרית הזויה. בטוחני שהאמירה האמריקאית לא קרתה מעצמה אלא היא פרי העבודה המאומצת של ממשלת ישראל והעומד בראשה, בנימין נתניהו. פעולה נחרצת של הממשלה להשלמה המיידית של המהלך הנכון והצודק הזה היא דרישתנו והיא תפילתנו בעת הזו. אין מתאים מגוש עציון להיות הסנונית הראשונה של הבשורה ההיסטורית על החלת הריבונות הישראלית על יו"ש'".
(הודעת דובר, 12.5)

פייק ניוז? לא בעיתון של ביבי!

"הכתב המדיני של 'ישראל היום', אריאל כהנא, פרסם ידיעה בלעדית על 'מסמך אנונימי' על עסקת המאה. כהנא מציין בדיווח כי 'איש אינו יודע מה מקורה' של ההודעה האנונימית שעליה הוא מדווח 'ומה מידת אמינותה'. לדבריו, 'חשוב לציין כי מדובר במסמך מפורט ביותר המשדר אמינות, אך לא ברור מי עומד מאחוריו ומי השקיע כל כך הרבה בכתבתו עד לפרטים הקטנים. ייתכן בהחלט כי מדובר במסמך מפורק'".
(העין השביעית, 8.5)

עם ישראל חוגג על האש

"גם אם מטסי יום העצמאות ילוו ברצף של גיחות תקיפה בעזה, וגם אם אש המנגלים של החוגגים תצטרף לאש שנמטיר על ארגוני הטרור, נממש את צוואת הנופלים".
(הודעה לעיתונות של השר לביטחון פנים גלעד ארדן, 6.5)

מכתבים למערכת

זה קרה לפני חמש שנים באודסה

בעקבות הכתבה שפורסמה ב"זו הדרך" (8.5) תחת הכותרת "עוד לא מתה אוקראינה", ברצוני להזכיר שלפני חמש שנים, ב-2 במאי 2014, לאומנים אוקראינים תומכי ההפיכה האנטי-דמוקרטית נגד הנשיא הנבחר שרפו למוות 48 מפעילי האנטי-מיידין, מתנגדי ההפיכה הפשיסטית. פעילי האנטי-מיידין הקימו באודסה עיר אוהלים, דוגמת עיר-האוהלים של פעילי המיידין בקייב.

בעוד שהתקשורת המערבית והישראלית הציגו את פעילי המיידין כ"מפגינים שלווים ושוחרי דמוקרטיה", ומנהיגי המערב איימו על הנשיא הנבחר ויקטור ינוקוביץ' ש"לא יעז להפעיל כוח יתר", איש לא הפריע לפעילי "הסקטור הימני" הפשיסטים להעלות באש את עיר האוהלים של מתנגדיהם הבלתי-אלימים באודסה.

כשהוצתו האוהלים, מתנגדי המיידין (שכינו "בדלנים פרו-רוסים") נמלטו ונתקלו בקהל אוהדי כדורגל לאומנים, ואז נמלטו שוב והתבצרו בבניין האיגודים המקצועיים. הקהל הלאומני ("מפגינים שלווים") העלה באש גם את בניין האיגודים המקצועיים, וחלק מיושבי הנצורים נשרפו למוות או נחנקו מהעשן בבניין עצמו. חלקם קפצו מהחלונות והתרסקו, ואחרים קפצו ונורו למוות. בסך הכל נהרגו 48.

למרות שפורסמו עדויות מצולמות לרוב, בהן נראים בבירור פעילי "הסקטור הימני" מציתים ויורים, איש מהם לא הועמד לדין. נעצרו רק ניצולים באשמת ארגון מהומות! ישנה אף ועדה של הפרלמנט האירופי שלכאורה "עוקבת אחר החקירה", ומביעה "מורת רוח" מהעיכובים בה, אבל התקשורת המערבית מתעלמת מכך.

בזמנו הצבעתי על כך בפני פעיל שמאל, שלא אנקוב בשמו. הוא אמר לי: "רק 48 נהרגו, במקומות אחרים נהרגים יותר". עוד הוא אמר: "האוקראינים עצמם שכחו זאת מזמן". כמוכן, הוא לא הודה בפניי, וגם לא בפני עצמו, שזה לא מעניין אותו, כי מדובר בסך הכל ב"בדלנים פרו-רוסים".

זמן קצר אחרי הטרגדיה באודסה, שממדיה ועוצמתה אינם מאפשרים למנועי החיפוש להתעלם ממנה לגמרי, צצו כמו פטריות אחרי הגשם גרסאות שונות. כך למשל, "הבדלנים" הם אלה שהציתו את עצמם, או לחלופין מנהיגיהם ביימו וארגנו את התרחיש (התגרו בכוונה באוהדי הכדורגל, וחסמו מראש את דרכי המילוט בבניין האיגודים המקצועיים).

כיום שולט במערב ובישראל קשר השתיקה. הס מלהזכיר את הרצח ההמוני בבניין האיגודים המקצועיים באודסה.

טלמון סילבר, TL1

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל
zohaderekh@gmail.com

או לחיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

חסינות תמורת הרחבת ההתנחלות

הברית החדשה שכרת בנימין נתניהו עם שותפיו בממשלה הבאה

למושחת אין מנדט. כרזת מחאה שפרסמו מפגינים נגד השחיתות

מאבק ציבורי אמתי שיעורר את האופוזיציה בכנסת וייצור סדקים גם בקואליציה. זה אפשרי. הזמן להתחיל הוא עכשיו.

תלונה ועצומה נגד פרופ' בטכניון שהשווה את הפלסטינים לחולדות

תא הסטודנטים של חד"ש בטכניון יזם עצומה נגד פרופ' יצחק (צחי) בירק, מרצה בכיר בפקולטה להנדסת חשמל במוסד החיפאי להשכלה גבוהה. זאת, בעקבות דברים גזעניים שפרסם ברשתות החברתיות על ילדי עזה. בנוסף, הגישו סטודנטים במוסד החיפאי להשכלה גבוהה תלונה במשטרה נגד המרצה וקראו להעמידו לדין על הסתה לאלימות ולגזענות.

בציוץ שהוביל לסערה, טען פרופ' בירק כי "בעיית עזה היא התפוצצות אוכלוסין בשל ילודה ברמה של חולדות" וכי פתרון לסוגיית עזה צריך לכלול את הפסקת שירותי הבריאות והמזון שמספק האו"ם וכך "מונע את תמותת התינוקות הגבוהה כמו באפריקה ואצל חיות".

ממחלקת הסטודנטים של חד"ש נמסר: "בחודש האחרון פרסם פרופ' בירק פרסומים רבים ברשתות החברתיות שכללו הסתה בוטה לאלימות ושיח גזעני ופוגעני. נוסף להסתה נגד תושבי עזה הפלסטינים, אותו מרצה פרסם כמה שעות לאחר מכן ציוץ בו טען כי 'גם אצלנו מתחולל אותו הדבר אצל החרדים והבדואים בדרום. גם הפתרונויות דומים'".

בעקבות העצומה, עליה חתמו מאות סטודנטים ערבים ויהודים, מסר נשיא הטכניון פרופ' פרץ לביא: "הטכניון אינו עומד מאחורי התוכן או הסגנון של הדברים ומגנה כל גילוי גזענות באשר הוא".

מאת דב חנין

למרות הכחשות צוות המו"מ הקואליציוני, בליכוד פועלים להשבת חוק החסינות לחברי הכנסת למתכונתו הקודמת (בטרם שונה ב-2005). אם החוק יתוקן, ייאלץ היועץ המשפטי לממשלה ד"ר אביחי מנדלבליט לבקש את אישור הכנסת להסרת חסינות נתניהו במקרה של החלטה על הגשת כתב אישום.

בצד זאת, מתכננת ממשלת הימין הקיצוני הבאה לחוקק גם "פסקת התגברות" מורחבת, שתאפשר להחלטות הכנסת להאפיל על פסיקות בג"ץ ולמנוע מהאחרון להכריח את ראש הממשלה להתפטר במקרה זה.

חבר הכנסת לשעבר דב חנין (חד"ש) מציע פרשנות נוספת לברית הנרקמת בין מפלגות הימין הקיצוני והמתנחלים לבין ראש ממשלה המממן לעמוד למשפט.

פרטים חדשים מתפרסמים על אודות תכנית נתניהו לריסוק מערכת המשפט והדמוקרטיה, אותה מקדמים חברי הכנסת בצלאל סמוטריץ' (איחוד מפלגות הימין) ויריב לוין (הליכוד).

הנה כמה מעיקריה:

הממשלה תמנה שופטים והיא תערוך להם שימוע בטרם המינוי (מינוי פוליטי ראשון);

השרים ימנו את היועצים המשפטיים למשרדיהם (מינוי פוליטי שני);

בג"ץ לא יוכל לפסול החלטות כנסת, ממשלה וראשי ערים (למשל החלטה של הכנסת על חסינות לנתניהו מפני העמדה לדין);

תחוקק "פסקת התגברות" מורחבת, לפיה הכנסת תוכל לחוקק חוקים לא-חוקתיים ולדרוס זכויות אדם; תוגבל זכות השביתה;

תצומצם זכות העתירה לבג"ץ (המכונה "זכות העמידה"); יחוקק "חוק ההסדרה" השני (הרחבת הפקעת אדמות פלסטיניות לטובת הרחבת התנחלויות);

יחוקק "חוק החטיבה להתיישבות" (העברת הקרקעות בשטחים לניהול גוף בשליטת איחוד מפלגות הימין ללא כל בקרה וביקורת).

בואו לא נתבלבל. על לא רק הגנת בתי המשפט; מדובר בהגנת הזכויות שלנו כאזרחים.

אם תכנית נתניהו תעבור, לא יהיו מי שיגנו על בנות מזרחיות או ילדים יוצאי אתיופיה שבתי ספר יסרבו לקבלם, ולא יהיה מי שיגן על עובדות קבלן שינסו להילחם למען זכויותיהן.

האיום הזה אמתי. צריך לצאת עכשיו למלחמה על הבית:

בפולחן אישיות, ופגיעה בזכויות העובדים ובארגוניהם".
בהמשך דבריו כינה את משנתו של הרב קוק "משנה נגועה בתורת גזע מבישה". בעקבות דברים אלה, הודיעו חברי הכנסת מוטי יוגב ורפי פרץ (איחוד מפלגות הימין) כי יחרימו אותו כל עוד יכהן כח"כ. הכהניסט איתמר בן גביר, העלול לכהן כח"כ לאחר אישור החוק הנורבגי, הגיש תלונה לוועדת האתיקה בדרישה להשעות את כסיף.

אוניברסיטת תל אביב נסמכה על חוק הנכבה כדי לאסור על קיום אירוע של חד"ש - וחזרה בה

אוניברסיטת תל אביב חזרה בה ואישרה קיום אירוע בנושא הנכבה שזים תא הסטודנטים של חד"ש. האירוע התקיים השבוע (21.5) במועד שנקבע מראש, וזאת לאחר שנפסל תחילה בנימוק שהוא מנוגד ל"חוק הנכבה". את הבקשה לקיום ההרצאה הגיש תום קורי, סטודנט לספרות ופעיל בחד"ש. לאחר כמה ימים נתקבלה תשובת דיקאנית הסטודנטים, פרופ' טובה מוסט, לפיה "לאור חוק יסודות התקציב (תיקון מס' 40), לא ניתן לאשר את הבקשה במתכונתה הנוכחית".

החוק, שאושר ב-2011, אוסר על גופים בתמיכת המדינה "לממן פעילויות השוללות את קיומה של מדינת ישראל כמדינת העם היהודי או את אופייה הדמוקרטי, וכן לציין את יום העצמאות כיום אבל". העונש בחוק על קיום פעילויות מסוג זה הוא שלילת תקציבים.

חברי הכנסת של חד"ש מחו בפני הנהלת האוניברסיטה, והאגודה לזכויות האזרח הגישה ערעור בשם תא הסטודנטים. בחסות הלחץ, הגיש קורי בקשה מחודשת לקיום ההרצאה. היא אושרה תוך שלוש שעות, וזאת למרות שלדבריו טופס הבקשה היה זהה לזה שנדחה שבוע קודם לכן.

בתא הסטודנטים של חד"ש באוניברסיטה בירכו על ההחלטה לאשר את קיום ההרצאה. האדי ואכד, מזכיר התא, מסר כי זו אינה הפעם הראשונה שבה נתקל התא בקשיים בפעילות בקמפוס. לטענת חברי התא, "ההתנכלות המוסדית כלפינו היא תוצאה של לחצים מצד ממשלת הימין, המעוניינת להשתק את הקולות הביקורתיים בקרב ערבים ויהודים. עם זאת, חופש הביטוי ניצח את סתימת הפיות. אנו שמחים שהנהלת האוניברסיטה התעשתה והחליטה להתייבב בצד הנכון של ההיסטוריה. נמשיך להיאבק למען ההכרה בנכבה בתוך ישראל ונגד הניסיונות למחוק אותה מדפי ההיסטוריה".

נאום הבכורה של ח"כ עופר כסיף:

הסכנה נשקפת

מחסידי הרודנות

בשבוע שעבר (14.5) נשא חבר הכנסת הטרי עופר כסיף (חד"ש) את נאומו הראשון במליאת הכנסת ה-21.

"אני פונה לחבריי באופוזיציה העתידית, וגם אל הישרים שבסיעות הקואליציה המתהווה. לא הערכים, השמאל, התקשורת או מערכת המשפט הם הסכנה; הסכנה לכולנו נשקפת מאויבי הדמוקרטיה ומחסידי הרודנות הפופוליסטית. כולנו רוצים את טובת החברה ואת טובת אזרחיה ותושביה. המחלוקת בינינו נוגעת למהות אותה טובה, והרי הדמוקרטיה היא המחלוקת הלגיטימית לגבי טובת הכלל. אל תתנו יד לחיסולה של המחלוקת ולביטול האפשרות לבקר את המקובל והרווח. הצטרפו אלינו במאבק על עתידנו, יהודים וערבים-פלסטינים גם יחד", אמר בנאומו.

על השקפת עולמו סיפר: "הסוציאליזם הדמוקרטי הוא התשובה לניצול המעמדי, לדיכוי לגוונים, לכיבוש ולגזענות. אדם חופשי באמת, כתב מרקס, רק כאשר הוא חופשי ממחסור ויכול להגשים את עצמו במלואו. הקונפליקט האמתי בישראל איננו בין יהודים לערבים, אלא בין מנצלים למנוצלים, מדכאים למדוכאים".

על צמצום המרחב הדמוקרטי בישראל אמר: "ממשלת ישראל היוצאת החלה בתהליך מואץ של פשיזציה, המוחק כל מראית עין של דמוקרטיה: הסתה שלוחת רסן נגד הערבים-הפלסטינים אזרחי המדינה ונגד השמאל, השתלחות שיטתית בתקשורת ובמערכת המשפט, רדיפה של ארגוני זכויות אדם, הגבלת ביקורת על הממשל ועל העומד בראשו הגובלת

65 ח"כים לממשלה: גבשו תכנית למיגור הפשע בחברה הערבית

65 ח"כים חתמו על מכתב שיזמה סיעת חד"ש-תע"ל, אשר קורא לראש הממשלה לשקוד על תכנית כוללת למיגור האלימות והפשעה בחברה הערבית. "מדובר בתופעה מבהילה שהפכה סדר יומם הקבוע של האזרחים הערבים", נכתב בפנייה.

למן תחילת השנה נהרגו 23 אזרחים ערבים, עשרות נפצעו ונגרם נזק רב לרכוש. ח"כ איימן עודה, ראש סיעת חד"ש-תע"ל, שהחתים על המכתב חברי כנסת מכלל סיעות הבית, מסר: "מאבק זה מחייב אותנו לשיתוף פעולה רחב. לא ייתכן שאזרחים במדינה יחששו לחייהם וישלמו בדמם כיוון שהרשויות רואות ביישובים הערביים שטח הפקר".

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע

בדואר אלקטרוני

או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126102

רוחות מלחמה במפרץ

מאת אבישי ארליך

שגרמו לעלייתו של דאעש. היו אלה כוחות ההתגייסות העממית (PMF), שגויסו ואומנו ברובם באיראן, שנטלו חלק עיקרי בשחרור עיראק מידי דאעש.

בסוריה התגייסו משמרות המהפכה האיראניות לצד בשאר אסד ונלחמו למגר את הכוחות הסלפיסטיים הפרו-סעודיים. אני מזכיר את כל האירועים האלה כדי להראות שהתהווה ובוהו במזרח התיכון נובע בראש ובראשונה ממדיניות ההרסנית של ארה"ב באזור, ושלאיראן יש מדיניות של תמיכה בקיומם ובעצמאותם של המשטרים הלאומיים הקיימים.

ההסלמה מול איראן גוברת. לאחרונה הגדירה ארה"ב את משמרות המהפכה האיראניים "ארגון טרור". זו הפעם הראשונה שארגון צבאי של מדינה מוכרת מוגדר כארגון טרור. מיצרי הורמוז (באב אל-מנדב) הם מעבר ימי צר בין מפרץ עומאן למפרץ הפרסי. מצדו הצפוני נמצאת איראן ומצדו הדרומי – איחוד האמירויות.

בנתיב חיוני זה, שקל מאוד לחסימה, מובל כרבע מכמות הנפט הנסחרת בעולם. בשבוע שעבר פורסמו ידיעות כי כמה מיכליות נפט סעודיות ואחרות נפגעו מהתקפות עליהן באזור פוג'יריה. כמו כן, טענו הסעודים כי החות'ים בתימן תקפו באמצעות מל"טים מסופי נפט סעודיים.

חברת "אראמקו" הסעודית הוציאה את עובדיה הזרים מהאזור; "סטאנדרד אויל" חילצה את עובדיה מעיראק. ארה"ב איימה מיד בתגובה צבאית והחשיפה למפרץ נושאת מטוסים, צי משחתות ומפציצים כבדים. כמו כן, נפרשו סוללות טילים ליירוט טילים "פטריוט" באזור.

טהראן מצדה הכריזה כוננות צבאית עליונה של כוחותיה בבית, בעיראק ובלבנון. עוד קודם לכן הכריזו האיראנים שאם יימנע מהם לייצא נפט דרך המיצרים המדוברים, גם כלי שייט אחרים לא יעברו בהם. האיראנים מתאמנים כבר שנים על מיקוש נתיב המים בהורמוז ובהתקפות התאבדות של נחילי סירות מהירות על כוחות אמריקאיים.

בסוף השבוע האחרון התרחשו התקפות טילים על כוחות איראן בסוריה (באזור אל-כיסוה), והשבוע (19.5) נורתה קטישה אל עבר השגרירות האמריקאית בבגדד.

הרפתקה קרקעית אמריקאית באיראן (שגודלה כ-1,650,000 קמ"ר ושאוכלוסייתה מונה כ-100 מיליון תושבים) לא תיגמר בניצחון מהיר. התקפה אווירית אמריקאית על מטרות אסטרטגיות באיראן לא תוביל לנפילת המשטר. היא תעלה באש את המזרח התיכון כולו. יש לקוות כי שני הצדדים ייסוגו מעימות וימצאו את הדרך לחדש את המו"מ ביניהם.

המשטר בישראל, מצדו, מקווה שווינגטון תוציא בשבילו את הערמונים מן האש (בבחינת "צדיקים" מלאכתם נעשית בידי אחרים). אך מלחמה נגד איראן לא תוגבל רק לשטח איראן; לאפשרות זו יועדו הטילים האיראניים שבידי חיזבאללה בלבנון והג'יהאד האסלאמי בעזה. סגירת המיצרים תפגע מאוד גם בכלכלה הישראלית, שכן חלק נכבד מהייצוא והייבוא שלה עוברים דרכם.

האם נועדה "תכנית השלום" של טראמפ לשמש אקורד הפתיחה במלחמת גוג ומגוג אוונגליסטית, שבה ישראל, סעודיה ומדינות המפרץ כורתות ברית עם ארה"ב נגד איראן והפלסטינים?

הנשיא דונלד טראמפ, יותר מקודמיו, מנצל את מעמדה של ארה"ב כמעצמה הכלכלית הדומיננטית בעולם כדי להכתיב צווים כלכליים ופוליטיים למדינות אחרות. הוא משתמש בשוט הסנקציות הכלכליות ובגזר הסכמי הסחר הנצלניים. טראמפ יצא נגד נשיאים קודמים שהובילו את ארה"ב למלחמות יקרות ומיותרות, אך מטיל סנקציות על ימין ועל שמאל ומאיים בהתערבות צבאית במדינות רבות.

החברה הקפיטליסטית הגלובלית תלויה בסחר בינלאומי. אין מדינה חסידה מפני סנקציות כלכליות. אלה יכולות לשבש לחלוטין כלכלות של מדינות ולגרור לאבטלה, לאינפלציה דוהרת, להרס ולרעב. הן אופן ענישה קולקטיבית ופוגעות קודם כל בחלקי האוכלוסייה החלשים יותר. הן יוצרות, בצד משבר כלכלי, גם משבר משילות וכוונתן לערער או להפיל את השלטון.

באזורנו נושבות רוחות מלחמה. טראמפ, שביטל את הסכם הגרעין עם איראן שהושג ב-2015 תחת קודמו ברק אובמה, הטיל לפני שנה סנקציות חמורות על הנפט של איראן, ענף הייצוא העיקרי שלה. ייצוא הנפט היומי של איראן כבר ירד לשליש: ממיליון וחצי חביות ליום לחצי מיליון חביות בלבד. הסנקציות שנכנסו לתוקף גרמו לצמצום התוצר הגולמי של איראן בכ-6% ולעליות מחירים של כ-50%. כדי לפקח על כך שלא יבוצעו עסקות בינלאומיות, הטילה וושינגטון גם סנקציות על המסלקות הבינלאומיות, שדרכן נעשות כל העסקאות עם איראן. הוטלו גם סנקציות על מדינות אחרות שקנו נפט מאיראן (בעיקר סין, הודו ויפן). לאחרונה נוספו לסנקציות על הנפט והגז גם סנקציות על ייצוא מתכות: פלדה, ברזל, אלומיניום ונחושת שהם כ-10% מסך הייצוא האיראני. בהשפעת יועציו מחרחרי המלחמה – פומפאו, בולטון ונתניהו – מנסה טראמפ להכתיב לאיראן תנאים חדשים, ולא רק לגבי יכולתה לייצר נשק גרעיני. הוא חותר גם לחסל את יכולותיה הכליסטיות ולצמצם את מעורבותה במזרח התיכון.

שורשי היריבות בין איראן לארה"ב נטעו כבר בשנות ה-50 של המאה שעברה. כבר אז שאפה איראן לשחרר את תעשיית הנפט שלה משליטת חברות זרות בריטיות ואמריקאיות. כבר אז, תחת שלטון מוצאדק, הטילו מדינות המערב מצור כלכלי על איראן וגרמו לשינוי משטרה. הן המליכו את השאה ריזה פהלבי, עושה דברם. לאיראן ולארה"ב יש חשבון מר וארוך. המהפכה שסילקה את השאה ב-1979 הייתה מהפכה לאומית, עליה השתלטו הכוחות הדתיים בראשות ח'ומייני. בייסוד המהפכה עמדה הגאווה הלאומית האיראנית והשאיפה לעצמאות מהאימפריאליזם.

המערב הוא שעודד את סדאם חוסיין לפלוש ב-1980 לחוזיסטאן באיראן ועודד, בממוץ ובנשק, מלחמה הרסנית ועקובה מדם בין איראן לעיראק שנמשכה שמונה שנים. היא נסתיימה רק כאשר טילים שנורו ממשחתת אמריקאית פגעו במטוס אזרחי איראני והרגו את 290 נוסעיו.

היריבות בין ארה"ב לאיראן נמשכה גם בלבנון. כוחות שיעיים פגעו בנחתים אמריקאים שהוצבו שם. הפלישה האמריקאית לעיראק, הריסתה והריסת הצבא העיראקי הן

אלג'יריה לעובדים ולא לקצינים

ריאיון עם ראשיד מלאווי, מראשי האיגודים המקצועיים, לאחר הדחתו של הנשיא עבד אל-עזיז בוטפליקה

להמונים. למרות חילוקי דעות בתוך המחאה, כולנו מבינים שכרגע יש לחסל יחד את המאפיה השולטת במדינה.

ישנם כוחות מתקדמים או מפלגות שמאל אופוזיציוניות שקמו בעקבות המחאה?

לצערי, למפלגת השמאל אין כוח רב. בבחירות 2017, השיגה החזית הסוציאליסטית 2.4% מהקולות ומפלגת הפועלים הסוציאליסטית – 3%. השלטונות לא אפשרו למפלגות אלה להתפתח משך שנים. אין כוחות שמאל של ממש הפועלים כעת באלג'יריה באופן רשמי וזוכים בהצלחה. יחד עם זאת, העובדים שכעת ברחובות הם בעלי מודעות חברתית ושמאלית, גם אם אינם מניפים את הדגל הבלעדי של השמאל או חברים במפלגת שמאל קיימת.

כך גם לגבי הסטודנטים, שאינם מאוגדים כי הממשלה הפסיקה את מימון התנועות הסטודנטיליות לפני כעשור, אך מציגים בשטח מסרים שמאליים ומהפכניים.

באופן מפתיע, דומה כי האלימות המשטרית כלפי מפגינים לא הייתה רבה. מדוע?

ביום הראשון להפגנות ניסתה המשטרה להפסיק את ההפגנות, אבל לא קיבלה אישור להשתמש בכוח. השלטון רצה לראות עד כמה חזקה תהא תנועה זו – והוא ראה.

בצעדות הראשונות ירתה המשטרה גז מדמיע על מפגינים, אך זה לא מנע מאיתנו להמשיך. מהר מאוד, כאשר במסד הבינו שמדובר בהפגנות המוניות ורחבות, נתקבלה ההחלטה שלא לדכא אותן בכוח. ג'ייד סלאח, העומד בראש כוחות הביטחון, קרא שלא לנקוט באלימות כלפי המפגינים ואף האשים במפורש את קודמו בתפקיד בתכנון מזימה לעורר הפגנות אלימות כדי לדכאן בנשק.

האם היו מקורות השראה מחו"ל לתנועה זו? אנחנו רואים תנועה עממית גם בסודאן...

סודאן בוודאי משמשת השראה לעם שלנו. העם הסודאני התחיל במחאה, והעם האלג'ירי הצטרף. האוכלוסיות של שתי המדינות נמצאות בקשר ומספקות מידע.

אך לצערי ארגוני חברה אזרחית, איגודים מקצועיים וארגוני זכויות אדם בחו"ל אינם מגלים עניין רב באלג'יריה. הם אינם פעילים בלחץ על ממשלותיהם להתערב ולתמוך בצבא ובמשטר כאן. מרגיז למדי שהחברה האזרחית הבינלאומית אינה מלאת מוטיבציה לתמוך באוכלוסייה שלנו, כפי שתמכה באביב הערבי של 2011.

חשוב לזכור כי איחוד האמירויות וסעודיה, בעלות בריתה של ארה"ב באזור, מפחדות מאוד שדמוקרטיה אמיתית תפתח באלג'יריה. הן ישמחו בהמשך השלטון המאפינירי הקיים וייתכן שאף יחתרו לשמרו באופן פעיל.

התערבות צבאית מסוג זה תבטיח שדמוקרטיה לא תפתח כאן. אם אלג'יריה תהפוך מדינת חוק, תגיע בשורה זו גם למדינות שכנות. זו סכנה ממשית לסעודיה, לקטאר, לאיחוד האמירויות ואפילו לגנרל א-סיסי במצרים.

אלג'יריה נמצאת בעיצומה של התקוממות עממית היסטורית. בפברואר פרצו מחאות המוניות נגד התמודדותו של הנשיא עבד אל-עזיז בוטפליקה לכהונה חמישית. בחודש שעבר הודיע המנהיג על התפטרותו. נשיא זמני, עבד אל-קאדר בנסלה, מונה וטען כי תפקידו "לפקח על בחירות חדשות לנשיאות ב-4 ביולי". אך המפגינים ממשיכים למחות נגד השחיתות ודורשים שינוי דמוקרטי עמוק יותר. להלן ריאיון שפורסם באתר ג'קובין עם אחד ממנהיגי העובדים במדינה, ראשיד מלאווי, המכהן מאז 2003 כנשיא איגוד עובדי המגזר הציבורי העצמאי והקונפדרציה הכללית של העובדים האלג'יראים. שני ארגונים אלה מובילים את תנועת המחאה.

בוטפליקה התפטר. מדוע אתם ממשיכים להפגין?

אנו מוחים כדי לשנות את המערכת, את המשטר כולו. השיטה לא השתנתה, משום שבעלי התפקידים לא התחלפו ומאפיה סגורה ממשיכה לשלוט במדינה.

באלג'יריה אין בחירות חופשיות, שקופות ולגיטימיות. לכן אנחנו ממשיכים. בוטפליקה עצמו הלך, אבל כלום לא השתנה בינתיים. הנשיא הוא רק חלק ממערכת שלמה של מינויים מושחתים. מאז השחרור הלאומי ועד עתה, כל המוסדות אינם לגיטימיים כי העם לא באמת בחר את נציגיו.

האם גם באלג'יריה לצבא תפקיד משמעותי?

כן, עד כה היה זה הצבא שנטל חלק בבחירת נשיא אלג'יריה ובמינוי ראשי מוסדותיה. הדומיננטיות החד-מפלגתית מתקיימת בחסות הצבא ובתמיכתו. הצבא לא איפשר לאורך השנים לחברה האזרחית לבנות את עצמה, ואף דיכא מחאות עממיות רבות.

כך היה ב-1992, כאשר הצבא הכריז מצב חירום נוכח זכייתה של המפלגה האסלאמיסטית ברוב קולות באסיפה הלאומית וביצע הפיכה. בוטפליקה היה הנשיא הראשון לאחר המשטר הצבאי ההוא, 1999, והוא שלט בחסות הצבא.

כעת האנשים ברחובות הצהירו כי אינם רוצים לשחק את המשחק הזה יותר. ראשי הצבא נקטו תחילה נגד העם, אבל העם לא פחד ויצא לרחובות. לאחר הצעדות השנייה והשלישית, שינתה ההנהגה הצבאית את עמדתה.

היא הסכימה עם אחת הדרישות שלנו, דהיינו שהנשיא בוטפליקה צריך לעזוב. אך הקונפליקט בין ראשי הצבא לעם שוחר השינוי נמשך, כי אנו מעוניינים בדמוקרטיזציה אמיתית של מוסדות המדינה.

מה חלקם של איגודי העובדים במחאות?

כבר ביום הראשון להפגנות קראנו לעובדים לצאת לרחובות ולהתגייס למחאה. גם איגודים ענפיים אחרים נהגו כך.

היו ארגונים שטענו תחילה כי הם "א-פוליטיים", אך כעת הם נסחפים אחרי ההמון והצטרפו להפגנות. זה כולל איגודים צהובים שקראו תחילה לשביתות-נגד. אבל כשרואים את התנועה העממית הרחבה, יותר ויותר קוראים להצטרף

מלא המורכב משישה סרטים קצרים של בוגרי סם שפיגל, יהודים וערבים, הבוחנים את מקומו של "אחמד" במציאות המורכבת הישראלית העכשווית.

ראשון 26.5, בשעה 18:00, "העיר הסמויה מן העין" (2018) המגולל את חייה הסודיים של העיר הגדולה המתרחשים מתחת לפני הקרקע – במנהרות ובחללים אפלים.

שני 27.5, בשעה 15:30, "התבוסות שלנו" (2018). הסרט שואל את השאלה מה נשאר ממאי 1968 בצרפת: הצעירים רצו לשנות את העולם, או לפחות את המקום שבו הם חיים. מה נותר מכל זה כעבור חמישים שנה?

שלישי 28.5, בשעה 18:00, "היום שאחרי השלום". הקרנת סרטונים קצרים העוסקים באינטראקציות ובשיתופי פעולה בין ישראלים ופלסטינים, ומספרים סיפורים אנושיים על עתיד טוב יותר.

רביעי 29.5, בשעה 14:15, "החבר דב" (2018), סיפורו של ח"כ לשעבר דב חנין.

חמישי 30.5, בשעה 10:30, "בהיעדרי" (2018). ארבע פעמים נאלץ אלפרדו זיטרסה לצאת לגלות ולחלום מרחוק על מולדתו אורוגוואי. המשורר וזמר המחאה הפך סמל להתנגדות לדיקטטורה, וכשחזר לבסוף לארצו התקבל בתשואות ההמונים.

שישי 31.5, בשעה 12:15, "לבנטינית" (2019) המספר על אודות חייה של הסופרת ז'קלין כהנוב.

שבת 1.6, בשעה 14:15, "הם לא יזקינו" (2018) המגולל את סיפור גורלם הטרגי של מיליוני חיילים בריטים במלחמת העולם הראשונה.

לפרטים נוספים: www.docaviv.co.il

סרט על דב חנין בתחרות הרשמית פסטיבל דוקאביב: הסרטים המומלצים

פסטיבל "דוקאביב" ה-21 בסינמטק תל אביב, שייפתח השבוע (חמישי, 23 במאי) ויימשך עד 1 ביוני, הוא חגיגה לאוהבי הקולנוע התיעודי. במסגרתו יוקרנו 15 סרטים שנתקבלו השנה לתחרות הרשמית.

בין היצירות במסגרת התחרות, בולט סרטו של הבמאי ברק היימן "החבר דב" – מעקב תיעודי ממושך אחר חבר הכנסת מחד"ש שפרש לאחרונה, דב חנין. רענן אלכסנדרוביץ', שביים בעבר את "הטיול הפנימי" ואת "שלטון החוק", יציג ניסוי קולנועי מסקרן בסרטו "תא הצפייה". אלכסנדרוביץ' תיעד סטודנטית אמריקאית הצופה בסרטונים של הארגון בצלם לזכויות אדם.

בתחרות משתתף גם הסרט "לאה צמל, עורכת דין" שביימו רחל לאה ג'ונס ופיליפ בלאיש. סרט זה זכה בפרס הראשון של פסטיבל הקולנוע התיעודי בסלונקי ובפרס חבר השופטים בפסטיבל קולנוע בהונג קונג. הסרט מציג את סיפורה של צמל, עורכת דין ופעילת זכויות אדם ותיקה, המייצגת זה עשרות שנים אסירים פלסטינים.

להלן כמה הצעות לצפייה, יום-אחר-יום:

חמישי 23.5, בשעה 19:00, "לאה צמל, עורכת דין" (2018).

שישי 24.5, בשעה 12:00, "אל המלחמה" (2018), סיפורו של אנדרס רודריגז שנשלח מקובה הסוציאליסטית להילחם נגד האימפריאליזם באנגולה ובניקרגואה. הוא חזר, אבל נפשו נותרה שם.

שבת 25.5, בשעה 14:30, "קולו של אחמד" (2019). הסרט "אני אחמד" (1965), בבימויו של אבשלום כץ ובהפקתו של רם לוי, העמיד לראשונה גיבור ערבי בקולנוע הישראלי התיעודי, וחשף את הגזענות כלפי הערבים אזרחי ישראל. 50 שנה עברו מאז. "קולו של אחמד" הוא סרט דוקומנטרי באורך

סרט על המנהיג הקומוניסטי הפלסטיני נג'אתי צידקי

הבמאית המצרית הצעירה אמל רמסיס השיקה בשבוע שעבר סרט תיעודי ראשון על חייו של המנהיג הקומוניסטי הפלסטיני נג'אתי צידקי – כך פורסם באתר "רבליון". לאחר תקופות ממושכות בכלא עכו, תחת השלטון הקולוניאלי הבריטי, צידקי (1905-1979) נמנה עם מאות המתנדבים שיצאו את הארץ כדי להצטרף למלחמה בפשיזם בספרד ב-1936.

צידקי היה אחד המנהיגים הקומוניסטים הראשונים שצמחו בקרב האוכלוסייה הערבית בארץ והמפלגה אף שלחה אותו ללימודים בברה"מ עוד בשנות ה-20 של המאה שעברה. צידקי, כמו קומוניסטים רבים, עזב את הארץ לאחר תקופות ממושכות בבתי הכלא של השלטון הקולוניאלי הבריטי. בספרד ניהל צידקי את התעמולה של הרפובליקה בשפה הערבית בחזיתות השונות, ובין היתר פעל כדי שמאות לוחמים צפון-אפריקאים שהיו תחת פיקודו של הגנרל פרנקו יעברו לצד הרפובליקאי.

סרטה של רמסיס "הגעתם מרחוק" (כמילות שירו של המשורר הקומוניסטי הספרדי רפאל אלברטי) מספר את קורותיו של צידקי מלידתו ועד מותו באתונה. לדברי הבמאית, "אין זה מקרה שבחתי בשם 'הגעתם מרחוק'. השיר הוקדש ללוחמי הבריגדות הבינלאומיות. זו גם מחווה למשורר.

"זו גם תרומתי לחשיפת קורותיהם של הלוחמים הערבים בשורות הבריגדות, שהגיעו לספרד מרחבי המזרח התיכון כדי להילחם בפשיזם. מעט ידוע על מתנדבים אלה – אף במדינות ערביות עצמן. אנו חייבים לשמור זיכרון היסטורי זה."

שבעת קורבנות ההזנחה

בפסק הדין שכתב השופט סאאב דבור ואישרו השופטות אסתר הלמן ויפעת שטרית, נכתב לגבי השיר כי "קשה לראות בניסוחו משום קריאה ישירה לביצוע מעשה אלימות", וכי "לא מדובר בדברים חד משמעיים שיש בהם כדי לבסס קריאה ישירה לביצוע מעשים". זאת בניגוד לקביעת בית משפט השלום בנצרת.

לדברי פרקליטתה של טאטור, עו"ד גבי לסקי, "למרות שהמשוררת כבר ריצתה את עונשה וישבה בכלא, היה לה חשוב שבית המשפט יזכה אותה על היצירה שלה ולהוכיח שהשלטון לא יכול להתערב ביצירה אומנותית".

מורי ומורות בית הספר הפתוח - הדמוקרטי ביפו חוזרים להיאבק

בהוראת עיריית תל אביב-יפו, קיבלו כשליש ממורות ומורי בית הספר הפתוח-הדמוקרטי ביפו מכתב זימון לשימוע לפני פיטורים. זאת, על מנת להעסיקם מחדש בשנה הבאה כמורי קבלן בתאגיד העירוני יובל חינוך.

לפני כחמש שנים, ביולי 2014, חתמו מורי ומורות בית הספר הסכם קיבוצי ראשון מול מח"ר, עמותת ההורים המפעילה את בית הספר הפתוח-הדמוקרטי. יצוין כי בית הספר הפתוח-הדמוקרטי מעסיק מספר מורים גדול מהתקנים שמקצה משרד החינוך, ולצורך כך פועלת עמותת הגובה תשלום מההורים ומעסיקה כמחצית מהמורים באופן פרטי. המורים מועסקי העמותה התאגדו בארגון כוח לעובדים, וביקשו לנהל מו"מ מול הנהלת העמותה לגבי הסכם קיבוצי. הם חתמו על הסכם קיבוצי ב-204 לאחר שביתה ומאבק ציבורי ארוך, ותנאיהם הושוו למורים המועסקים תחת משרד החינוך.

בעמוד הפייסבוק שלו הכריז הוועד כי המורים יוצאים למאבק נוסף על תנאיהם ועל העסקתם בבית הספר המשמש עבורם מקום עבודה, מוסד חינוכי ואף בית.

כינוס חירום של תושבי אבו כביר

סיור מחאה והיערכות בעקבות תכנון עיריית ת"א -
יפו לפנות את תושבי השכונה המוחלשים והוותיקים
יום א', 26 במאי, 19:30, דרך בן צבי 77, ת"א

מועדון קולנוע בגדה השמאלית

נוט - ניקולא פילבר

2010, צרפת (צרפתית; כתוביות באנגלית)
מוצ"ש, 25 במאי, 20:00, אחד העם 70, ת"א

שבעה הרוגים בתאונות בניין ותעשייה בתוך פחות משבוע. האחרונה שבהן - אסון קריסת מנוף באתר בנייה ביבנה - גבה את חייהם של ארבעה פועלים: גיל חוזי (51), יונתן סבג (33), בן דקלו (21) והרוג נוסף ששמו פורסם עד סגירת הגיליון. לאחר שנקבע מותם, עומד מניין ההרוגים בתאונות עבודה ב-2019 על 35 (מתוכם 20 בתאונות בניין בלבד).

שעות לאחר התאונה, הפגינו פעילי פורום העובדים של חד"ש וחברי סיעתה בהסתדרות באתר הבנייה. בהפגנה השתתפו גם חברי הכנסת עאידה תומא-סלימאן ועופר כסיף (חד"ש) ויו"ר סיעת חד"ש בהסתדרות דח"ל חאמד.

בשבוע שעבר (16.5) נפללו למותם מגובה רב אזרח סין בן 44 ואזרח מולדובה בן 31 באתרי בנייה בכני ברק ובפתח תקווה. יום קודם לכן, נהרג בנפילה מגובה פולדי שוורץ (67, פרס חנה) בעת שפרק ציוד במתחם האירוויזיון.

הגמלאים נאבקים בקיצוץ הצפוי בפנסיות הוותיקות

אלפיים גמלאים הפגינו השבוע (21.5) מול משרדי הממשלה בתל אביב בעקבות כוונת ממשלת הימין לקצץ בפנסיות של הגמלאים המבוטחים בקרנות הפנסיה הוותיקות. הסתדרות הגמלאים, שיוזמה את ההפגנה, מסרה כי "מדובר בפגיעה חד משמעית בזכותם של גמלאים להתקיים בכבוד, שכן ההפחתה בגמלה משמעה פגיעה ביכולת לרכוש מוצרי מזון, תרופות ושאר צרכי חיים בסיסיים".

משמעות הפגיעה הצפויה בשיעור של 1.25%, שמתוארכת ליוני הקרוב, היא הפחתת סכומים בלתי-מבוטלים מציבור של מאות אלפי גמלאים. הפגיעה המשוערת נאמדת במאות עד אלפי שקלים בשנה לכל גמלאי.

יו"ר ההסתדרות ארנון בן דוד פנה לשר האוצר היוצא משה כחלון בדרישה דחופה לדחיית מועד הפחתת הגמלאות. ארגון גמלאי התעשייה האווירית, המונה למעלה מ-11 אלף חברים, איים לתבוע את המדינה אם לא ייעתר השר כחלון לבקשה.

ביהמ"ש המחוזי זיכה חלקית את המשוררת דארין טאטור

בית המשפט המחוזי בנצרת זיכה (16.5) את המשוררת הערבייה דארין טאטור מעבירות של הסתה לאלימות ותמיכה בארגון טרור, בהן הורשעה ובגינת ריצתה עונש מאסר עד לשחרורה בספטמבר 2018. בית המשפט קיבל את ערעורה של טאטור לגבי שיר אותו פרסמה ברשתות החברתיות, אך דחה את ערעורה לגבי שני פרסומים נוספים ברשת בגינם הורשעה.